

משלחת כדורגל, נבחרת קלפנים או חבורת סוחרים - מי יצג את ישראל באסיה?

חרפת מוקיו

המאמן - אחד מהחברה

שום נאמנות קולוגאלית אינה יכולה לחפות על עובדה ברורה אחת: משה וארון ושמואל סוחר לא הוכיחו את יכולתם בהכנת הנבחרת לקראת מיבשת. הכלל הראשון בניהול קבוצה הוא קביעת נוהל ומשמעת של ברזל. השחקנים חייבים להישמע להוראות המאמן, כשהוא קורא להם לאימונים, למנוחה או לכיבוי אורות. אם בדברים אלה אינם נשמעים לו - כיצד ישלט עליהם במיגרש?

משה וארון, 32, לשעבר שחקן הפועל פתח תקוה ומאמנה, וכיום מאמן הפועל רמת-גן, ידוע בין חבריו למקצוע כמאמן טוב להקניית יסודות ראשוניים ולעיצוב שחקנים צעירים. אולם מעולם לא התבלט כאיש התיכונן, הסקטיקה והתיאוריה. דרכו למעמד הרם של מאמן הנבחרת הלאומית אף היא נסללה בנתיב הקנוניות והניגודים בין האגודות.

למן היום הראשון בשפיים, נהג וארון בשיטה פסולה. תחת ההקפדה על הריחוק הגאות בינו לבין השחקנים, ניסה להיות אחד מהחברה - והצלחה. כאשר לא רצו השחקנים להתאמן - לא התאמנו. כאשר לא רצו לישון בזמן - לא ישנו. כאשר שיחקו קלפים עד שעות הבוקר המוקדמות - שיחק גם הוא עמם. שמואל סוחר, הכוח האחר שעליו היה לייצג מסטר משמעת, לא ידע אף הוא להפעיל סמכותו בכיוון זה. על כן, כאשר החיכו השחקנים לקרוביהם וטיפסו על כבש מטוס איר פראנט שהו-בילם לטוקיו, הסתתרה מאחורי החיכוכים מבוכה עמוקה. עד לאותו רגע לא ידע איש מהם מהו בדיוק תפקידו במישחקים, אם הוא אמנם ישחק, ולצד מי הלא-יודעות ולמתחות מוקיו.

חודרוב סירב

בטוקיו לא חלפו המגרעות עצמו פי כמה. המשלחת מישר תעה למצוא את עצמה מחוץ לש מקובץ של יתר המשלחות. ההסבן לאנשי המשלחת היה, כי הם הגיעו ועל כן שוכנו בנפרד. אך קבוצה הגיעו אף אחרי ישראל שוכנו האולימפי.

אחד השחקנים, שהביע את הדעה קידה הלאומי של המשלחת הישרא ייב אותה להימצא בחברת שאר ה ולקשור קשרי ידידות וספורט עם נצי ביקש מהנהלת המשלחת לעשות בנדון. הוא זכה לתשובה של בי תוסר-האימונים המתמיה של שפ פתח בטוקיו לרשלנות מסוכנת. אחת נלקחו השחקנים לאימון כדורגל. וגם בפעם זאת הייתה זאת ולא אימון. הקבוצה הוסעה שלוש למיגרש, על מנת שתערון מעין מיכתן. האימון נמשך 20 דקות בל מישחק 20 הדקות, אמרו ראשי להרכיב את הקבוצה הראשונה. או מבין השחקנים שהצטיינו באימון חלדי, קופמן, חודורוב - לא נכללו גם אימון פעוט זה לא התקיים כאשר התאספו השחקנים התברר מביניהם יעקב חודורוב. היו כאלה כי הוא נעלב מהחלטתו של סוחר את נשיאת הדגל הישראלי, במי פתיחה, בידי אמציה לבקוביץ, שחי וחסר זכויות כלשהן, הידוע כאיש של סוחר. לבסוף, לאחר התרוצצויות חודורוב למיגרש, הוא ביקש שלא השמיץ לפתע את הטענה התמו נפגע בקרסולו, עוד בישראל. בכל ז אמן, ודחק הצטיין באימון.

נושא השיחות: סח

להפגמים הללו נבעו ההנהלה. אולם לא רק ההנה להורדת המוראל. רוב השחקנים לא במעט. אם בשפיים נתקבל ה

הופעת המשלחת הישראלית באולימפיאדה האסיאתית בטוקיו היתה חרפה. לא בגלל עצם המשלוח הספורטאי בלבד, אלא דווקא בגלל מה שהתרחש בתוך אותה משלחת ומסכיבה - מחוץ למיגרש התחרויות. השבוע עם שוב חברי המשלחת ארצה, הסתבר כי מאחורי מדיהייצוג הלאומיים הסתתר אחד הזיונות החמורים לשמה של המדינה. בעמודים אלה מוגשת הקורת "העולם הזה" על הקנוניות, מעשי השחיתות החומרית והמוסרית, הזילזול בעקרונות האלמנטריים של הספורט, והפגיעה בשמה הטוב של ישראל, לעיני עמי אסיה. מערכת "העולם הזה" נמנעת בכוונה מפרסום שמות, הגם שכולם שמורים עמה, ומתעלמת מעובדות בעלות אופי אישי ואינטימי מובהק. כי כוונת הרשימה הזאת אינה ביקורת לשמה, אלא השיפת הנגע והצעת דרכי פתרון מעשי. השליחים, אשר מילאו בתחילה תפקידים לאומיים חיוניים, הפכו במריצת השנים לנושא מרכזי של השתמטות והכרחות. הימאים, אשר היו פעם נציגיה הנאמנים של המדינה, נשברו אף הם ונכנעו לאווירה הכללית של שחיתות ופריקת-עול. עתה התפשט הנגע הממאיר גם לספורט. חרפת טוקיו היא אות-אזעקה אחרון, לפני התמוטטותו המוסרית והמקצועית.

הנבחרת. היו גורמים רבים אחרים שהש- לימו את המעגל העכור. "מי שהיה מזדמן באותם הימים לשפיים, היה חושב ששם מתאמנת נבחרת הפוקר אלילית העולם בקלפים", כמעט ובכה מרוב בושה אחד מחברי המשלחת השבוע. ואמנם, לא נערך שום אימון של ממש לקראת המסע. בעוד מתקבלת על הדעת טענתם של המארגנים כי רצו "להרעוב את הבחורים לכדור", קשה היה להבין מדוע לא נערכו אימונים קבועים לפיתוח הכושר הגופני. "היינו באים לשפת-הים וסתם מתמוזמים שם כל הבוקר", הודה אחד השחקנים.

ראשי המשלחת יכלו לבקש, למשל, את חחת דעתו של מאמן קבוצת הפועל פתח תקוה אליעזר שפיגל - או את דעת שחקניה של אותה קבוצה - אשר לפני חצי שנה בלבד חזרו ממסע ארוך במזרח הרחוק, וניצחו כמה-מן הנבחרות הלאומיות של ארצות אלה. כאשר נשאל השבוע אל-עזר שפיגל, הידוע כידידו האישי של שמואל סוחר, אם ביקשו ממנו אינפורמציה או עצות מתוך נסיונו, לפני המסע, התחמק ממתן תשובה. אולם היה ברור כי חמקנותו נבעה מתוך חיפוי קוליאלי בלבד.

גם שיעורים תיאורטיים לא ניתנו. לשיעור רים אלה תפקיד חיוני בכל מישחק כדורגל. בדומה למפקד צבא היוצא לקרב, חייב מאמן קבוצת כדורגל לאסוף כל חומר ה-מודיעין האפשרי על טיב היריב ומשחקו, לתכנן בהתאם את שיטת המישחק והרכב הקבוצה שלו.

החרפה החלה בבית. שבוע ימים לפני מועד ההמראה לטוקיו, כונסו בבית המרגוע של קיבוץ שפיים 16 שחקנים, בחירי הכדורגל הישראלי. בלב כולם היתה תקוה מבוססת, כי הפעם נתכנסו לקראת מסע נצחון. במשך חודשים התנהל היכוח מר בחוגי הספורט, מי ייטיב לייצג את המדינה בין נבחרות אסיה: נבחרת הכדורגל או נבחרת הכדורסל. לבסוף הוחלט כי לכדורגלנים סיכוי מובטח לזכייה באליפות אסיה.

אולם תחת רגש הדריכות והכוונות, הש-תרה בקבוצה איריה של קלות-דעת ופריקת עול. עוד לפני שכונסו השחקנים, נוצרה סביבה האחירה העכורה הרגילה של קביעת המועדים. אלא שהפעם היו ממדיה חריפים יותר, והפגינו כבר בשלב זה את אולת-היה הרת-הסכנות של משלחה ומסע. הדוגמה המנחה היתה צירופו של יעקב חודורוב לסגל. במשך שבועות האימון ש-קדמו ליציאת הנבחרת, היה השוער הלאומי נעדר כמעט בקביעות מן האימונים. היו לו סיבות טובות לכך. סיבות טובות לא פחות היו, כנראה, לאלוף-משנה שמואל סוחר, מרכיב הנבחרת, להידחו מן הסגל.

אלא שלא ככל שוער הוא חודורוב. וש-מואל סוחר, אדם חביב כשילעצמו, נבהל מן הצעד הדרסטי שעשה. הוא החל חושב מה יעשה אם ישראל תפסיד, וכולם יסיתו בפניו סביבת ההפסד היא העדרו של חר-דורוב. כעבור ימים ספורים, חזר שמו של חודורוב ("הסתמיה הלאומית בשן החולה") והתנוסס ברשימת מקבלי האשרות לטוקיו. אמר השבוע אחד מפרשני הספורט ה-רציניים בארץ: "זה גמר את מעמדו של סוחר. החברה ראו שאפשר לרכב לו על הראש - ולצאת מנצחים".

הפרסטיג'יה של קליאוט

למיקוח השני לא איחר לבוא. זלמן קליאוט, מזכיר הכבוד של ההתאחדות לכדורגל בישראל וכלב השמירה של מכבי תל-אביב בגוף נעלה וחולי-אונים זה, הגיש אולטימטום לסוחר: אם איש מכבי תל-אביב יצחק נחמיאס לא יצורף למשלחת - לא יסע לטוקיו אף שחקן אחר שמכבי - אילו נשאר סוחר איתן בדעתו שלא לקחת את נחמיאס, בגלל היותו פצוע, והיה מאיים להרכיב נבחרת ללא השתתפות מכבי, היה קובע תקדים בחיי הספורט במדינה, אפשר היה בהחלט להקים נבחרת, טובה מאד, למשחקי טוקיו גם ללא ילדי-טיפוחיו של קליאוט. בכך היה גם מוציא את ה-משחקים הלאומיים מזירת המיקוח, הסוחר והאימונים הבין-אגודתיים.

אולם גם סכנה זאת לא היתה מעשית. כי אין לתאר שבועת אנשי מכבי הנותנים היו מחתרים על הזדמנות בלתי-חוזרות זאת רק כדי להגן על הפרסטיג'יה של זלמן קליאוט. אך סוחר לא קורץ מחומר יוצר-תקדימים. הוא נכנע; ולבית-ההבראה ב-שפיים הובאו גם מזודותיו הארוזות של נחמיאס.

בדי פרקטיקה או תיאוריה

לסיכסוכים המוקדמים לא היו ה-תופעה המזיקה ביותר בשפיים. הם רק סייעו ליצירת האווירה הכללית שאפפה את

הפך להיות אחד הנושאים העיקריים. בו צריכים שחקני כדורגל להוכיח את בקיאותם. בתמונה: בדיקת המזודות של הכדורגלנים החוזרים מאחד המסעות.

שער הדולאר

יעקב חודורוב מבית בתמהון על הכדור שחזר לרשתו. במישחק נגד נבחרת פורמוזה, אלופת אסיה. לפי כל החישובים, הייתה ישראל צריכה לנצח.

שער החרפה